

УДК 007:304:070

А. В. Кліщ

КОГНІТИВНИЙ ФРЕЙМ «УКРАЇНА» В ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ ДОРОБКУ РОМАНА РАХМАННОГО

У статті розглянуто прагматичний підхід Романа Рахманного до формування сталого образу України за допомогою системи ефективних фреймів, що були ретрансльовані в публікаціях та нарисах автора. Емпіричною базою наукової розвідки став масив текстів, розміщених в електронній бібліотеці української діаспори «Diasporiana». Досліджено авторські метанаративи як модельні наративи, на яких будується більша частина публіцистики автора і які консолідують українську громаду за кордоном та на материковій Україні, формуючи ментальну пам'ять.

Ключові слова: фрейм, публіцистика, образ держави, функція, стратегія, сценарій, нація, народ, євроінтеграція, комунікація, наратив, ментальна пам'ять.

I. Вступ

Основним вектором сучасної української політичної та комунікаційної (на рівні держави та нації) стратегії є прагнення до євроінтеграції, у зв'язку з якою постають певні методологічні проблеми. Серед них вирізняється підхід прагматичний: за допомогою продуманої комунікаційної стратегії об'єднати націю в повноцінну державу, яка всю історію свого існування була в центрі політики сепаратизму імперської держави. Виникає певна суперечність між необхідністю, з одного боку, стрімкого подолання Україною наслідків вікової бездержавності, а з другого – «нового» входження в процеси глобалізації й трансформованої до сучасної Європи денационалізації [7]. У цих умовах Україні та її народу життєво необхідно духовно відродитися, утвердитися на світовій арені як повноцінна держава та народ, а не квазіутворення, продукт імперської політики «Великого брата»; знайти в суспільній практиці ефективні методи та способи її самоідентичності, що органічно забезпечило б їй гідний рівень життя при об'єднанні цивілізованих народів.

Публікації представників української діаспори стануть вагомим внеском у методологічні пошуки способів формування особистості і образу цілісної держави, на сторінках преси діаспори знаходимо уособлення в образах високого покликання загальнонаціонального смислу існування. Для преси української діаспори характерна відповідна система методологічно-організаційного, правового, матеріального забезпечення, що має потужний інструментарій пропаганди національної ідеї, а вивчення прагматичних підходів формування образу консолідованої держави на сторінках преси української діаспори визначає актуальність розвідки.

Науковці запропонували чималу кількість дефініцій публіцистики, однак не було вироблено єдиного визначення цього поняття, хоча більшість з них розглядала публіцистику як специфічну сферу соціального відображення дійсності. Творчим висновком досліджень можна вважати визначення публіцистики як особливого роду соціальної діяльності, як специфічного відгалуження творчої праці. Науковці виділяють не менше ніж три визначальні сфери функціонування публіцистики (а відповідно, три підходи до її розуміння): публіцистика як сфера літератури (художня публіцистика); публіцистика як сфера філософії, релігії, науки (світоглядна публіцистика); публіцистика як сфера журналістики (так звана газетна/журнальна, теле-, радіопубліцистика або спеціалізована фахова література).

II. Постановка завдання

Мета дослідження – проаналізувати особливості функціонування фрейму «Україна» в системі національного ідентифікаційного базису в публіцистичних текстах Романа Рахманного.

III. Результати

Національна ідентифікація та самоідентифікація зафіксовані у фундаменті постійного історичного руху. Це ж свого часу допомагає часопросторовій згуртованості піднесення спадковості поколінь, єдиному та планомірному розвитку суб'єкта історії, виникненню історичної свідомості – надійного фундаменту самоусвідомлення, базису національного самоідефікування.

Звернемо увагу на висновки дослідників щодо багатогранності національної ідентифікації, її безпосереднього зв'язку з культурою: «...національно-культурна ідентичність за своєю сутністю – це усвідомлене прийняття особою відповідних норм і зразків поведінки, ціннісних орієнтацій і мови. Ця ідентичність найповніше виявляється у самоототоженні себе з національно-культурними стереотипами суспільства» [9, с. 89].

Позитивні зміни в іміджах і образі України найбільше пов'язані з діяльністю суспільства, неполітичної еліти, активізацією громадянського суспільства, а негативні – з діяльністю політичної еліти й інститутів влади та управління, що підтверджує тенденції попереднього етапу [15, с. 384].

Окремі аспекти фреймінгу та національної ідентифікації досліджували українські науковці: І. Брага, С. Веселовський, С. Возняк, Т. Воропаєва, І. Дзюба, І. Драч, В. Московцева, Л. Нагорна, І. Паримський, Г. Почепцов, О. Щурко та ін. Цій темі присвятили свої праці зарубіжні вчені, такі як: Дж. Най (Joseph S. Nye, Jr.), І. Нойманн (Iver Brynild Neumann), Дж. Ньюман (John Henry Newman), М. Н. Олсон (Mancur Olson), С. Хантінгтон (Samuel Phillips Huntington), М. Херманн (Mogens Herman), Е. Холл (Edward Twitchell Hall Jr.) та ін.

Елементи наукової новизни полягають у дослідженні та аналізі суспільно-політичних, етнокультурних та ідентифікаційних аспектів формування фрейму «Україна» в публіцистичних текстах Романа Рахманного.

Вивчення української й зарубіжної наукової літератури свідчить, що дослідженню авторських підходів у формуванні системи фреймів образу держави в контексті національного ідентифікаційного базису з урахуванням досвіду української діаспори уваги приділено недостатньо. Методи створення позитивно-консолідуєчого образу держави в ментальній свідомості народу не лише материкової України, а й представників української діаспори по всьому світу – це лише один із засобів перетворення, виправлення, сприяння створенню досконалого «вигляду» образу держави, що присутній та утворений історично.

У середовищі візуалізації, карнавалізації та віртуалізації глобального безмежжя держава сприймається та виділяється:

- символічними образами;
- політичною культурою;
- цінностями суспільства;
- історіями народу чи народів (етносів) [16].

Ці аспекти створюють «когнітивний фрейм» – за визначенням професора Каліфорнійського університету Р. Брубейкера (Rogers Brubaker), «ідентифікаційний базис» – у теорії Х. Хофмайстера (H. Hofmaister) та «ядро» – у визначенні Н. Хазратова, образу держави.

У психології фрейм розглядають як фіксовану систему параметрів, що описують той чи той об'єкт або подію [14, с. 645]. У соціології цей термін застосовано в концепції Е. Гофмана (пов'язаною із теорією Г. Бейтсона), згідно з якою «фрейм – “аналітичне ристування” – підпори, за допомогою яких людина усвідомлює свій досвід» [2, с. 186]. У лінгвістичних дослідженнях уперше термін фрейм використав Ч. Філмор [17, с. 55]. Він інтерпретував концепцію М. Мінського в межах генеративної граматики та граматики відмінка з метою визначення семантичних ролей компонентів ситуації, що моделюється у свідомості мовця.

У зазначеному аспекті поняття «фрейм» наближається за своїм змістом до системи вибору мовних засобів, пов'язаних із прототипом сцени (або типовою ситуацією). У подальших дослідженнях лінгвіст визначає фрейм як «особливі уніфіковані конструкти, або схематизації досвіду» [17, с. 313]. Еволюція уявлень про фрейм у потрактуванні Ч. Філмора завершується ототожненням фреймів із когнітивними структурами, знання яких асоційоване з концептами, представленими словами [17, с. 314].

Фрейм постає як модель прототипного значення лексичної одиниці, завдяки якій ідентифікується закладена в семантику знака інформація про світ [17, с. 317].

Якщо спробувати узагальнити все розмаїття потрактувань, можна виділити різне розуміння терміна «фрейм»:

- 1) фрейм як система вибору мовних засобів: граматичних правил, лексичних одиниць, мовних категорій, – пов'язаних із прототипом сцени;
- 2) фрейм – сукупність стандартизованих дійсних і потенційних знань про явища, що мають складну багатокомпонентну структуру, цілісне уявлення про багаторівневий концепт [8, с. 56];
- 3) фрейм – когнітивна модель, що репрезентує знання й оцінки, пов'язані з конкретними, часто повторюваними ситуаціями;
- 4) фрейм як одиниця знань, організована навколо концепту, що містить відомості про суттєве, типове та можливе для цього концепту в межах певної культури [3, с. 158].

Аналіз праць різних дослідників, присвячених вивченню природи фрейму як самостійної когнітивної структури, дає змогу виділити такі його специфічні риси:

Фрейм – структура репрезентації емпіричного знання людини, яка пов'язує ментальну сферу з мовною. На відміну від інших типів когнітивних одиниць (наприклад, образу), фрейм є змістовим каркасом майбутнього висловлювання. За допомогою фрейму відбувається перехід об'ємної ментальної одиниці в лінійну вербальну структуру. «Зворотний процес спостерігаємо в ході декодування інформації, коли мовна структура проходить крізь утворений реципієнтом фрейм, розгортається та викликає в його свідомості відповідні образи й поняття» [6, с. 20].

Фрейм – структура репрезентації знань у формі схеми референтної ситуації, яка становить набір зумовлених нею ознак. Саме набір специфічних ознак відповідає за ідентифікацію кожної конкретної ситуації або денотата в свідомості людини, закріплює досвід відбиття відрізка дійсності через співвіднесення його з одиницею мовного тезаурусу.

Фрейм – репрезентація знань про типову ситуацію, яку формально можна подати через фіксований набір зумовлених нею змістових компонентів (вузлів, або слотів) та відношень між ними, причому верхні рівні фрейму завжди відповідають зафіксованій у свідомості ситуації, а нижні містять термінали, що можуть заповнюватися через поглиблення інформації про ситуацію, образне уявлення про неї. Один і той самий вузол може бути компонентом різних фреймів, які, поєднуючись, утворюють розгалужену міжфреймову мережу.

У міжнародному середовищі образ держави постає резервом у здійсненні зовнішньої та міжнародної політики в нинішньому взаємопов'язаному глобалізованому світі. У такому оточенні неможливо завжди якісно здійснювати вплив, який організовується тільки на військовій та економічній силі, інакше кажучи «жорсткій» силі, через це елементи «м'якої» сили стають важливішими. Вагомим початком «м'якої» сили поряд із політичною ідеологією та дипломатією є культурна привабливість суспільства [5, с. 34], представлена в міжнародному образі держави.

Стереотипний набір вузлів фрейму не визначає стереотипності концептуальної структури, яка його наповнює. Фрейм лежить в основі когнітивних структур іншого типу – репрезентованого в мові образу, уявлення тощо. Когнітивна структура, що прихована за фреймом, має індивідуальний характер, який залежить від типу мислення та психологічних характеристик носія мови [3, с. 163; 6, с. 22; 14, с. 75–76]. Водночас фреймова структура є необхідною умовою їхньої вербальної матеріалізації, оскільки через неї відбувається сполучення ментального з вербальним.

Відповідно до принципу репрезентації знань: статичний фрейм є «пакетом», «ланкою» схематизованого досвіду людини; динамічний фрейм відбиває категорійний досвід людини в процесі мовленнєвої діяльності як змістовий каркас її дискурсивної діяльності [4, с. 22].

За типом репрезентованої інформації виділяють фрейм: когнітивно-семантичний – відбиває специфічні структури мислення; культурний – застосовують для подання інформації про особливі елементи культури [4, с. 14].

Роман Рахманний як носій ідейного задуму численних журналістських та публіцистичних публікацій, по-перше, чітко позначив свою світоглядну позицію щодо державності, тогочасних подій; по-друге, підсвідомо доклав зусиль для виявлення своєї творчої індивідуальності. У світоглядній позиції автора щодо державності України виявляється сукупність принципів, поглядів і переконань, що визначають напрям діяльності публіциста та його ставлення до дійсності.

Політолог М. Розов відстежив циклічність державних перетворень між появою індивідуальних свобод і поверненням до державних успіхів [13]. Він говорить про типовий російський фрейм: «Цар рятує Отечество, знищує Ворогів, обдаровує Вірних, піклується про Народ». І головні російські символи: «Велика Росія», «Порядок», що наводиться «Сильною Рукою», а також «Справедливість», коли розподіл благ здійснюється «по службі», тобто за місце, а не за роботу. І якщо в текстах із виразною російською ментальністю ми зустрічаємо безвольного росіянина, що прагне їсти з рук Царя та покійно приймає свою долю, яку також визначає «Сильний».

У Романа Рахманного зустрічаємо фрейм українця як материкової України, так і представника діаспори: «Національно свідомий українець повинен і мусить встати і заявити себе присутнім серед українців і “за” українську справу» або «наш народ є не тільки численними, хоч його знищено масово всілякими засобами і сусідами; українці не тільки зберегли свою мору, а й розвинули власну культуру і високу літературну всупереч усім асиміляторським тенденціям» [12, с. 12]. Представник української нації виступає як постійний борець за свої права: «Ми здобудемо одного апостола української правди – ще одного борця за відновлення суверенної української держави, нації, що прагне до постійної консолідації... Наш народ є не тільки численним, хоч його знищено масово всілякими засобами і сусідами; українці не тільки зберегли свою мору, а й розвинули власну культуру і високу літературну всупереч усім асиміляторським тенденціям» [12, с. 13].

Фрейм «Україна» тісно пов'язаний із фреймом «український народ», що характеризується як центр вільнодумства та вольностей, ментальної ідеології свободи й державності, наприклад, Р. Рахманний пише: «Всяка нація живе тільки тоді, коли її члени, незалежно від місця свого перебування, кожноразом (а особливо в тяжкій національній потребі) заявляють солідарність із своїм народом» [11, с. 2] або: «це перемога над асиміляторами, які закликали нас забути свій народ і включитися в так звані ширші суспільства; це перемога над ворогом, який хотів умертвити українську націю, а вона перетривала його тиск досі і живе» [11, с. 2], тому «російська влада прагнула і прагне гробової тиші в Україні, щоб можна було чим швидше утворити одну збірну російську націю» [11, с. 3].

У систему фрейма «Україна» органічно вплітається фрейм «націонал-патріотичний емігрант», що не забуває своїх одвічних ментальних рис та національної пам'яті: «Ми – українські політичні емігранти – не піддалися зневірі» [11, с. 4], або: «...нам пощастило розбити отой мерт-

вещкий спокій над Україною і довкола України» [11, с. 4], а також: «...бо вони мають відвагу «жити для України» та своє скромне самостійницьке слово донести до інших відкритих українських душ – у державах українського поселення та в самій Україні» [11, с. 4].

Фрейм «чужий-свій» також чітко змальовує Роман Рахманний, розкриваючи образ України та її одвічного ворога – Росії. І, як вчить творець однієї з теорій фреймів Дж. Лакоф, спростовувати фрейми неможливо, оскільки це не дає результату, є тільки один спосіб – вибудовувати поруч новий фрейм. Роман Рахманний, як талановитий політолог, поряд із існуючим у шовіністичному інформаційному просторі фреймом «Сильна рука», «Велика Росія» або «Порядок», «Справедливість», вибудовує нові фрейми «про існування концтаборів у Радянському Союзі, або про плянове русифікування України росіянами і їхніми вислужниками засобами геноциду та лінгвоциду» [11, с. 6], або «Радянський Союз – царсько-фашистська тиранія» [11, с. 6], «а далі, щоб припинити наближення «всеросійської» революції, Москва знищує заздалегідь усякі потенційні центри спротиву, а передусім ті, що на українській території» [11, с. 7]. Роман Рахманний грамотно вибудовує образ агресора: «...українська етнокультурна група у різних державах Заходу, та й уся українська нація на своїй окупованій чужинцями землі живе під тиском різних могутніх сил і чинників» [11, с. 8].

Нерозривно з фреймом «Україна» вибудовується образ української церкви як осередку спротиву: «...ось чому саме тепер в Москві вирішено доконати рештки організованої української Церкви на території Української РСР: щоб український національно-патріотичний спротив не зміцнювався ще одною органічною станицею» [12, с. 11] або «а українська християнська Церква! Обидві її вітки – Православна і Католицька! – це мученицькі церкви, що воюють за вічні правди» [12, с. 12], протиставляючи фрейм «Російська Церква – розжертва большевизмом! – пішла на співпрацю з Кремлем, з воюючими безбожниками» [12, с. 13].

Метанаративи як модельні наративи, на яких будується велика частина розповіді, цементують націю, створюючи спільну пам'ять. Саме вони задають героїв і ворогів, список яких відображає ідентичність людей, оскільки в цьому списку можуть бути тільки ті фігури, про які вже не сперечаються [10]. Роман Рахманний презентує знакові для українців персоналії, що уособлюють одвічні прагнення народу до свободи, наприклад, «важливе в ній те, що Валентин Мороз не лише не покався і свідомо прийняв тюремні муки за українські права, але й теж своїм прикладом спонукав своїх земляків до подібної гідної поведінки» [11, с. 12], читаємо ще: «такі патріоти українські, як Михайло Масютко, Святослав Караванський, Валентин Мороз, Лев Лукіяненко, – це з давніших вільнотомців, чи сьогоднішні, – Олексій Тихий, Микола Руденко, Йосиф Тереля, Гелій Снегіров, Дмитро Квецько та десятки інших чоловіків і жінок» [11, с. 12].

IV. Висновки

Когнітивний фрейм «Україна» в публіцистичному доробку Романа Рахманного можна змодельювати у вигляді міжфреймового утворення, яке інтегрує п'ять базових фреймів (предметний, акціональний, таксономічний, посесивний і компаративний). Ми характеризуємо його, відповідно, за кількісними, якісними, буттєвими, локативними й темпоральними параметрами (предметний фрейм), з позицій дій, що їх він виконує (акціональний фрейм), за його таксономічними та посесивними характеристиками (таксономічний, посесивний фрейми), а також за його участю в метафоричних зв'язках подібності (компаративний фрейм).

На матеріалі проаналізованих текстів Романа Рахманного можна виділити сукупну фреймову структуру концепту «Україна» у вигляді таких слотів:

– у предметному фреймі слоти [Україна є ТАКА (якість)], [Україна існує ТАМ/ТОДІ (місце/час)];

– в акціональному фреймі слоти [Емігрант-патріот (агенс) діє для ЩОСЬ (мета)], [Емігрант-патріот (агенс) діє з ХТОСЬ (агенс)], ([Емігрант-патріот (агенс) діє на ХТОСЬ/ЩОСЬ (патієнс)] [Емігрант-патріот (агенс) діє ТАК (спосіб)], [Емігрант-патріот (каузатор) творить ХТОСЬ/ЩОСЬ (результат)];

– у таксономічному фреймі слот [Емігрант-патріот є ХТОСЬ (роль)];

– у посесивному фреймі слот [Україна (власник) має ХТОСЬ/ЩОСЬ (власність)];

– у компаративному фреймі слот [Патріот (референт) є якби ХТОСЬ/ЩОСЬ (корелят)].

Можливість аналізу фреймової структури публіцистичних текстів національно-патріотичного спрямування провідних письменників, журналістів з метою визначення авторських комунікативних стратегій у контексті інформаційного базису України для формування цільових стратегій вибудовування патріотично-консолідуючого образу держави визначає перспективи подальшого дослідження.

Список використаної літератури

1. Болдырев Н. Когнитивная семантика : курс лекций по англ. филологии : учеб. пособ. / Н. Болдырев. – Тамбов : Изд-во ТГУ, 2000. – 124 с.
2. Гоффман И. Анализ фреймов: эссе об организации повседневного опыта / И. Гоффман. – Москва : Ин-т социологии РАН, 2004. – 752 с.

3. Дейк Ван Т. Стратегии понимания связного текста / Т. Ван Дейк, В. Кинч // Новое в зарубежной лингвистике. – 1988. – Вып. 23. – С. 153–212.
4. Жаботинская С. Концептуальный анализ: типы фреймов / С. Жаботинская // Вісник Черкаського ун-ту. Серія: Філологічні науки. – Черкаси, 1999. – Вип. 11. – С. 3–20.
5. Най Дж. «Мягкая» сила и американо-европейские отношения / Дж. Най // Свободная мысль. – XXI. – 2004. – № 10. – С. 57.
6. Никонова Ж. Фреймовый анализ речевых актов (на материале немецкого языка) : автореф. дис. ... д-ра филол. наук : 10.02.04 / Ж. Никонова. – Нижний Новгород, 2009. – 41 с.
7. Паримський І. С. Актуалізація концепції національної преси у контексті суспільної демократизації [Електронний ресурс] / І. Паримський // Наукові записки Інституту журналістики : щоквартальний науковий збірник / Київський національний університет імені Тараса Шевченка. Інститут журналістики. – Київ, 2012. – Т. 48, липень–вересень. – С. 32–34. □ Режим доступу : <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=2400>. □ Назва з екрану.
8. Попова З. Очерки по когнитивной лингвистике / З. Попова, И. Стернин. – Воронеж : Истоки, 2001. – 191 с.
9. Потапчук Т. Теоретичні основи формування національно-культурної ідентичності студентської молоді / Т. Потапчук // Теоретико-методичні проблеми виховання дітей та учнівської молоді : зб. наук. пр. – Кам'янець-Подільський : Видавець ПП Зволейко Д. Г., 2012. – Вип. 16. – Кн. 3. – С. 82–90.
10. Почепцов Г. Пропаганда в непропагандистских форматах [Электронный ресурс] / Г. Почепцов // MediaSapiens. – Режим доступа: http://osvita.mediasapiens.ua/trends/1411978127/-propaganda_v_nepropagandistskikh_formatakh/.
11. Рахманний Р. Вогні самостійної України / Р. Рахманний. – Монреаль, 1978. – 184 с.
12. Рахманний Р. Жива Україна / Р. Рахманний. – Мюнхен ; Монреаль : Україна і діаспора, 1969. – 15 с.
13. Розов М. Колея российских циклов и перевал к новой логике развития страны [Электронный ресурс] / М. Розов. – Режим доступа: <http://polit.ru/article/2012/04/26/rozov/>.
14. Селіванова О. Актуальні напрями сучасної лінгвістики (аналітичний огляд) : навч. посіб. / О. Селіванова. – Київ : Фітосоціоцентр, 1999. – 148 с.
15. Щурко О. Динаміка образу України в міжнародних рейтингах (2014–2016 рр.) / О. Щурко // Гілея : зб. наук. праць. – 2016. – № 109. – С. 382–386.
16. Щурко О. Чинники формування міжнародного образу держави: принципи класифікації [Електронний ресурс] / О. Щурко // Політична наука в Україні: стан і перспективи : матеріали Всеукр. наук. конф. (Львів, 10–11 травня 2007 р.) / ЦПД ЛНУ ім. І. Франка / М. Поліщук, Л. Скочиляс, Л. Угрин. – Львів : 2008. – 308 с. – Режим доступу: <http://www.postua.info/shchul>.
17. Fillmore C. J. A Frames Approach to Semantic Analysis / Fillmore C.J., Baker C. // The Oxford Handbook of Linguistic Analysis / В. Heine, Н. Narrog (eds.). – Oxford : Oxford Un-ty Press, 2010. – Р. 313–340.

Стаття надійшла до редакції 26.04.2017.

Клиш А. В. Когнитивный фрейм «Украина» в публицистическом наследии Романа Рахманного

В статье рассматривается прагматический подход Романа Рахманного к формированию устойчивого образа Украины с помощью системы эффективных фреймов в публикациях и очерках автора. Эмпирической базой исследования стал массив текстов, размещенных в электронной библиотеке украинской диаспоры «Diasporiana». Изучаются авторские метанарративы как модельные нарративы, на которых строится большая часть публицистики автора и которые консолидируют украинское общество за рубежом и на материковой Украине, формируя ментальную память.

Ключевые слова: фрейм, публицистика, образ государства, функция, стратегия, сценарий, нация, народ, евроинтеграция, коммуникация, нарратив, ментальная память.

Klishch A. Cognitive Frames «Ukraine» in Journalistic Heritage of Roman Rakhmanny

The article deals with a pragmatic approach to the Roman Rakhmanny image forming stable Ukraine with the help of effective frames that were relay in publications and essays the author. The empirical basis of scientific exploration was the array of the text that appears in the electronic library of Ukrainian Diaspora «Diasporiana». Copyright investigated as meta-narrative fashion narratives on which the majority of journalism and author who consolidate Ukrainian community abroad and Ukraine on the mainland, creating a mental memory.

For press Ukrainian Diaspora characteristic corresponding system of methodological and organizational, legal and financial support, which has a powerful propaganda tool of the national idea and explore pragmatic approaches the image of the consolidated state in the press Ukrainian diaspora determines the relevance of intelligence.

The aim of the study – to analyze the peculiarities of the frame «Ukraine» in the system of national identification basis in journalistic texts Roman Rakhmannyy.

Publications representatives of the Ukrainian Diaspora will significantly contribute to the search for methodological methods of forming integrated identity and image of the state, in the press in the diaspora find images embodiment of the high calling a nationwide sense of existence. For press Ukrainian Diaspora characteristic corresponding system of methodological and organizational, legal and financial support, which has a powerful propaganda tool of the national idea and explore pragmatic approaches the image of the consolidated state in the press Ukrainian diaspora determines the relevance of intelligence.

Cognitive Frame «Ukraine» in the journalistic works of Roman Rakhmannyy can be modeled as interframe entity that integrates five basic frames (taxonomic, comparative and possessive). We characterize it, respectively, in quantitative, qualitative, existential, locative and temporal parameters (subject frame), from the standpoint of action that they he performs for its taxonomic and possessive characteristics (taxonomy, possessive frames) and for his participation in the metaphorical similarity relations (comparative frame).

Key words: *frame, journalism, the image of the state, function, strategy, scenario nation, people, European integration, communication, narrative, mental memory.*